

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Došlo preko Trsta)

BOROVNICA - PRESERJE. — (če ima denar seveda) iskati še mnogo se je pisalo o usodi borovniškega mostu med in po drugi svetovni vojni. Zavezniki bombe so ga toliko pokvarile, da se ga ni splačalo nič več popravljati. To tem bolj, ker se je ni žal za sam. Njegovi stebri so se polagoma pa vendar vedno bolj ugrezali v močvirje pod njim. Nemci so med vojno napravili zaslonno progo okrog doline. Brž po vojni so začeli Jugoslovani z zgradbo nove proge med Borovnico in Preserjem, ki ne potrebuje več mostu. Končno je bila ta nova proga, dolga 11 kilometrov izročena prometu 21. dec. 1947. Zaenkrat samo en tir, izdelati bodo seveda tudi drugega. Delo je bilo težko, ker gre čez močvirje, ki je požiralo ogromno materiala, predno je bilo nasiteno in proga ustaljena. Shledilo bo še precej dela, da uredi vse, kar se spada k tem spremembam. Tako mora biti predelana vsa postaja Borovnica. Ta proga kaže, kako počasi gre obnova dežele naprej.

CENE V DECEMBRU. — V naslednjem navedem samo par cen vsakdanjih potrebščin, kakor se te dobivajo na živilske karte. Treba vedeti, da so to uradne cene za hrano na karte. Druge so cene na črni borzi ali v tako imenovani svobodni prodaji. Jugoslavija ima namreč sedaj dvojne cene. Ker se na živilske izkaznice ne dobi dovolj, si mora vsak

(če ima denar seveda) iskati še mnogo se je pisalo o usodi borovniškega mostu med in po drugi svetovni vojni. Zavezniki bombe so ga toliko pokvarile, da se ga ni splačalo nič več popravljati. To tem bolj, ker se je ni žal za sam. Njegovi stebri so se polagoma pa vendar vedno bolj ugrezali v močvirje pod njim. Nemci so med vojno napravili zaslonno progo okrog doline. Brž po vojni so začeli Jugoslovani z zgradbo nove proge med Borovnico in Preserjem, ki ne potrebuje več mostu. Končno je bila ta nova proga, dolga 11 kilometrov izročena prometu 21. dec. 1947. Zaenkrat samo en tir, izdelati bodo seveda tudi drugega. Delo je bilo težko, ker gre čez močvirje, ki je požiralo ogromno materiala, predno je bilo nasiteno in proga ustaljena. Shledilo bo še precej dela, da uredi vse, kar se spada k tem spremembam. Tako mora biti predelana vsa postaja Borovnica. Ta proga kaže, kako počasi gre obnova dežele naprej.

Pšenična bela moka kg 11.50 din; ržena moka 6.94; koruzna moka 5.70; prosena kaša 14, ješenj 11, testenine iz enotne moke 15. Mast čista 55 jedilno olje 37.50. Sladkor 33. Sol 6. Pralno milo 30, toaletno 75. Riž 25. — Vse te cene so cene na drobno.

CENE KOŽ DIVJACINE. — Kuna zlatica 1600 din; kuna belica 1600; vererica 30, jazbec 200; vidra 1000; divji zajec 24 gorska lisica 320; poljska lisica 220; dihur 280; divja mačka 100, volk 220.

ČEVLJEVI NI. — "Slovenski por." priobčuje, da se ljudje kregajo, ker ne dobe čevljev. Iz Slančjega vrha, okraj Trebnje, so se pritožili, da so za vse do bili le pet parov čevljev. Potem pa komunistični list poučuje, da se čevlji delajo iz govejih kož. Teh manjka, ker je manj živine in pa ker ljudje kož ne oddajo. Ko kaj zakoljejo in pojedjo nepostavno, se boje kazni in kože na "črno zaklane" živine raje zakopljajo. Na drugi strani pa da ljudje tudi ne oddajajo prašičjih kož. Če prav se iz teh ne da delati dobrih čevljev, dalo pa bi se iz teh kož marsikaj napraviti.

(Dolje na 2. strani)

Sovjeti protestirajo radi konference treh zaveznikov v Londonu

London. — Zastopniki Zed. držav, Anglije in Francije se bodo sestali v Londonu, da se dogovore glede bodoče usode Nemčije. Na to konferenco ni bila povabljen Rusija, zato je ruski poslanik Zarubin izročil angleški vladi oster protest sovjetske vlade.

V protestu navaja Moskv, da sovjetska vlada ne bo priznala nobenih zaključkov, ki bodo storjeni na tej konferenci.

Urad angleškega zunanjega ministrstva je na ta protest izjavil, da se bo konferenca velikih Treh vršila, kakor dogovorjeno in da to svarilo iz Moskve ne bo v ničemer vplivalo na izid te konference.

Poljska in Češka bosta menjali delavce

Varšava. — Letošnje poletje bosta Poljska in Češka izmenjali mladinske delavske bataljone. Dve brigadi mladine pride na Češko in 100 čeških mladih fantov na Poljsko. Slično bodo izvedli tudi v Bolgarijo, Romunijo in Albanijo.

Priporočamo!

V Gorici izhaja tednik "Demokracija." Je jako zanimiv in dobro urejen. V principu se bori proti dvema sovražnikoma: proti italijanskemu nasilju in proti komunizmu. Rojakom v Ameriki toplo priporočamo, da bi si naročili ta list. Za celo leto stane naročnina samo \$2. Denar lahko pošljete ali prinesete v upravo Ameriške Domovine in mi bomo za vas odpotali in vam list naročili.

NOVI GROBOVI

Jean Dobrinich

V Lakeside bolnišnici je umrla Jean Dobrinich, roj. Belevich, stara 25 let, stanujoča na 1437 E. 57. St. Zapuščena moža Andreja, mater Aleksandro, sestri Mrs. Edith Knobles in Mrs. Helen Kaluga, brata Stanleya in Leona. Pogreb bo jutri zjutraj ob 8:45 iz Železovega pogrebnega zavoda na St. Clair Ave. v cerkev sv. Pavla na 40. cesti ob 9:30 in na Kalvarijo.

Dora Tusin

V soboto popoldne je umrla Dora Tusin, stara 62 let, stanujoča na 381 E. 160. St. Zapuščena moža Matthew, hčer Mrs. Mary Stefančič, vnuka Williama in več sorodnikov. Doma je bila iz sela Podvrh, fara Samobor na Hrvaškem, kjer zapuščena več sorodnikov. V Ameriki je bila 36 let in članica Collinwood Hive T. M. ter Oltarnega društva fare Marije Vnebovzeta. Pogreb bo v sredo zjutraj ob 8:15 iz Železovega pogrebnega zavoda na 152. cesti v cerkev sv. Pavla na 40. cesti ob 9:30 in na Kalvarijo.

Iz raznih naselbin

WEST FRANKFORT, ILL. — Dne 28. jan. je umrla Helena Majdič, rojena Podbešek, stara 67 let, doma iz Gornjega Smartna, Štajersko. Podlegla je sladkorni bolezni, za katero je bolehal 17 let. Zapuščena moža, dva sinova in hčer, vsi odrasli.

PERU, ILL. — Dne 2. febr. je umrl Anton Kopač, star 61 let, doma iz Naklega pri Kranju, Gorenjsko. Tukaj zapuščena žena, Hči Alberta, ki je svojočasno delala v glavnem uradu SNPJ, je bila pred dvema letoma ubita v nesreči, ena hči pa je umrla pred 18 leti.

Senzacionalna odkritja v Moskvi niso razburila prav nikogar

Angleška vlada zanika, da bi imela dogovore s Hitlerjem

London. — Na obtožbo Moskve, da sta imeli Anglija in Francija tajne dogovore s Hitlerjem proti Sovjetski Rusiji, je odgovorilo angleško zunanje ministrstvo, da so sovjetske obdolžitve brez vsake podlage in da se skoro ne izplača stvar zanikavati.

Moskva je namreč obdolžila Anglijo in Francijo, da sta malomarno gledali, ali da sta se "obrnili proč", ko je Hitler pobasal Češko in Avstrijo.

(Kolikor je znanega, idi Sovjetska Rusija ni takrat niti mignila s prstom v brambo Češke).

Angleško zunanje ministrstvo pravi, da imajo nekaj teh nemških dokumentov, na katere se zdaj sklicuje Moskva, tudi zapadni zavezniki in da jih bodo tudi sami objavili v javnosti, kadar pridejo na vrsto. Dozdaj so zapadni zavezniki objavili samo tiste dokumente, ki krijejo razdobje od 1936 do napada na Pearl Harbor.

Moskva trdi, da je sovjetski poslanik v Londonu, Fedor Gusev, zahteval 19. junija 1945, da bi se dovolilo sovjetskimi ekspertom pregledati zaplenjene nemške dokumente, katerih je bilo baže več železniških voz. Angleški minister Cadogan je nato svetoval, naj bi se tudi angleškim ekspertom dovolilo pregledati nemške dokumente, ki jih je zaplenila Rusija. Na to ni bilo slišati ničesar več iz Moskve glede teh dokumentov.

Angleški zunanji urad tudi trdi, da ni bilo iz Moskve nobenega ugovora, ko je bilo naznanjeno, da večaki pripravljajo nemške dokumente za javnost.

Moskva tudi dolži Zed. države, da so "deževalo dolarje" v Nemčijo, da je lahko gradila vojaško moč. Toda Moskva zahteva, da ni dobila Nemčija niti centa ameriškega denarja po tem, ko je prišel Hitler na vlado. Fakt je namreč, da so Zed. države posodile Nemčiji pred Hitlerjem 6 milijonov, da bi mogla plačati reparacije in ko je prišel Hitler na vlado, je rekel, da ne bo plačal nič, ne reparacij, ne na dolg Ameriki. Vse to Moskva previdno molči, toda svet vse to dobro ve, zato ni ničče razburjen radi zadnjega izbruha iz Moskve.

NAM JE TUKAJ DOBRO. ZATO SE PRI VSAKI PRILIKI SPOMNI MO NA BEGUNCE

Amerikanci so imeli nad 197 milijonov dohodkov

Washington. — Trgovinski urad vlade naznanja, da so imeli Amerikanci prošlo leto dohodkov v vsoti \$197,000,000,000. To je za 20 milijonov več kot leto poprej. V tem so vštete plače posameznikov, dohodki industrije in trgovine ter dohodki farmarjev.

75,000 avtov manj radi pomanjkanja plina

Detroit. — Pomanjkanje plina, ki je primoralo avto industrijo prenehati z obratom, je dozdaj zmanjšalo produkcijo za najmanj 75,000 avtov.

\$25,000 za begunce!

NA SINOČNEM SESTANKU "ODBORA STOTERIH," KI DELUJE ZA LIGO KATOLSKIH SLOVENCEV, JE BIL SKLENJENO, DA SE ZBERE \$25,000 V POMOČ SLOVENSKEM BEGUNCEM. OBSIRNEJE O TEM BOMO POROČALI JUTRI V TEM LISTU.

Senatni odsek je odobril načrt v pomoč Evropi za eno leto

S tem je Marshallov program premostil prvo zapreko v kongresu

Washington. — Senatni odsek za tujezemske zadeve je odobril Marshallov program za odpomoč Evropi. Priporočal bo za sprejem zbirnice vsoto \$5,300,000,000 in sicer za dobo enega leta. Predsednik Truman je vprašal kongres za \$6,800,000,000 in sicer za 15 mesecev.

Čeprav je senatni odsek vsoto nekaj nižjal in skrajšal dobo za rabo te vsote, pa je fakatično odobril celoten načrt, ker je sprejel priporočilo, da se z dajatvami Evropi lahko nadaljuje, če bo to potrebno.

Senator Vandenberg, načelnik odseka, je zagovarjal sprejem programa za manjšo vsoto in krajšo dobo plačate: Novemu kongresu in morda tudi novi administraciji naj se da prilika nadaljevanja s tem programom.

Do prihodnjega aprila (1949) bo kongres lahko spoznal, če gre program po načrtu in se po tem ravna.

Ker bo upravljal to ameriško pomoč posebni administrator, bo ta prihodnje leto lahko priporočal kongresu, kakor bo videl najprimernejše.

Kongres bo v 12 mesecih lahko sodil, če si 16 evropskih držav, ki bodo deležne te pomoči iz Amerike, tudi zares pomagajo druga drugi, kakor govori Marshallov program.

Senatni odsek bo poslal predlog v zbornico na 1. marca v debato s svojim priporočilom za sprejem. Odsek je določil, naj bi bila ta začetna pomoč Evropi od 1. aprila 1948, da 1. aprila 1949.

Newyorški župan pozivlje Wallacea nazaj v stranko

Bronx, N. Y. — Newyorški župan O'Dwyer je v javnem govoru pozival Henryja Wallacea, naj pusti svojo tretjo stranko pri miru in se pridruži nazaj demokratskim vrstam.

O'Dwyer je govoril za kandidata Karl Propperja iz 24. distrikta, ki je kandidat demokratske stranke. Obenem z newyorškim županom je bila na odru tudi Mrs. Eleanor Roosevelt. Dva dni zatem je govoril isti dvorani Henry Wallace, ki podpira svojega kandidata za kongres, Leona Isaacsona.

Newyorški župan je izjavil, da bodo volivci jeseni izbrali med demokratsko in republikansko stranko in kaka tretja stranka sploh ne pride v poštev. Vsi tisti nekdanji delavci v demokratski stranki, ki hočejo zdaj nekakšno svojo stranko, ne delajo drugega, kot da pomagajo republikancem na krmilo, prav tistim, proti katerim so se vedno borili.

Na tisoče jih je bežalo pred povodnjo po deželi

15 smrtnih žrtev poročajo iz raznih držav v zadnjih par dnevih

V petek in soboto je milejšje vreme topilo sneg in močno deževje je dodalo vodo naraslim rekam in potokom. Na tisoče oseb je moralo bežati pred naraslimi vodami.

Pet smrtnih žrtev poročajo iz Wes Virginije, eno iz Indiane, o nadaljnjih iz Tennessee, Kentucky in Alabame. Najhujše je bilo v centralnem delu države Tennessee.

Vse od Skalnatega gorovja do Atlantika poročajo o novem snegu, poldenici in dežju. Iz Kanade pritiska nov mrzel val, ki je pognal toplomer 25 pod ničlo v Minnesoti, 15 pod ničlo v Wisconsinu, pod v Dakotah, Nebraski in Iowi. Nov mrzel val pričakujejo po Illinoisu.

Naraslo vodovje je presekalo mesto Columbia v Tennessee na dvoje. Rdeči križ in narodna garda sta rešila ljudi na varno. Mnogo so jih rešili pred povodnjo tudi v Chattanooga.

V severnem delu države Ohio je ustavil nov mrzel val vodovje, da ni še bolj naraslo.

Chagrin reka, severno od Willoughby pri Clevelandu je zopet prestopila bregove in pogoltna mnogo družin iz hiš. Obrežna straža iz Fairport Harbor je odpeljala na varno 150 družin. Led ob izlivu reke v jezero je preprečil odtok vode, ki je začela naraščati in je prestopila bregova višje od jezera. Voda je zajela 60 let starega Gus Gamera, ki je utonil kljub vsemu prizadevanju policije iz Willoughby, da bi ga rešili.

Rdeči križ je postavil zasilne postelje v Twilight Gardens, ki jih lastujejo bratje Gornik. Tam so dali streho in hrano vsem, ki so morali bežati iz svojih hiš. Pri mostu čez Chagrin reko je voda preplavila cesto Lake Shore in ves promet so morali obrniti južno čez Willoughby.

Obrežna straža v Clevelandu je v soboto dinmitirala led ob izlivu Rocky River, da se je moglo voda odtekat v jezero.

Letos bo 10 milijonov več volivcev

Washington. — Stevni urad poroča, da bo letos v Ameriki 10,000,000 več volivcev kot leta 1940. Upravičenih volivcev, ki so stari nad 21 let bo 98,941,000, in sicer 47,760,000 žensk in 46,181,000 moških. Leta 1940 je bilo v Ameriki \$83,996,629 upravičenih volivcev, toda volilo jih je samo 49,815,312.

DO 125,000 AMERIŠKIH VOJAKOV BO STALNO POKOPANIH ONSTRAN MORJA

Washington. — Na željo bližnjih sorodnikov od kakih 125,000 ameriških vojakov, ki so padli v 2. svetovni vojni, za stalno pokopanih onstran morja. V ta namen bodo ameriške oblasti napravile 14 pokopališč in sicer 12 v Evropi, enega v Severni Africi in enega na Filipinih. Koliko bo to stalo, še ni gotovo, toda za prvih 5 let je kongres že dovolil \$10,000,000.

Vsak grob bo dobil nov križ, ki

TRUMAN PROSI ZA HARMONIJU V STRANKI

Washington. — Na banketu v počast Jacksonu in Jeffersonu v četrtki bo glavni govornik predsednik Truman, ki bo urgiral za harmonijo v demokratski stranki. Politiki mislijo, da bo skušal ublažiti svoj program za civilne pravice zamorcev, ki je tako razjaril južne demokrate.

Mr. Truman bo urgiral demokrate naj bodo edini za glavne volitve jeseni, ker drugače bo stranka poražena na celi črti. Trumanov govor bodo oddajale vse radijske postaje.

Najemninsko poslavo bodo podaljšali še za eno leto

Toda poprej bodo sedanjo podaljšali za 30 dni, da pridobe čas

Washington. — Republikanski kongresniki so zdaj za to, da se podaljša najemninska postava še za eno leto. Sedanja poteče 29. februarja. Najprej bodo sedanjo podaljšali za 30 dni, v tem času bodo po študirali, če bo sedanje padanje cen imelo kaj vpliva tudi na najemnino.

Kongres še vedno ne ve, kako bi napravil, da bi zavaroval najemnike, obenem pa pomagal hišnim posestnikom, ki po sedanji postavi ne smejo zvišati najemnine.

Kongres bi rad videl, da bi v tem času, ko bodo podaljšali v jezero je preprečil odtok vode, ki je začela naraščati in je prestopila bregova višje od jezera. Voda je zajela 60 let starega Gus Gamera, ki je utonil kljub vsemu prizadevanju policije iz Willoughby, da bi ga rešili.

Henry Wallace, kandidat za predsednika na listi tretje stranke, je urgiral kongres, naj podaljša najemninsko postavo do 30. junija 1950 in da ukaže višino najemnine kot je bila 30. junija 1947.

Mnogo kongresnikov je mnenja, da se zviša povsod najemnina za 15%, ako se bo postavo podaljšalo.

Za železno zaveso se boje časopisov

Varšava. — Poljska komunistična vlada je prepovedala 82 poljskim časopisom, ki izhajajo v Ameriki, Angliji in Franciji, prihajati na Poljsko. Prošlo leto jih je ustavila kakih 30. Samo tisti časopisi, ki so izrecno odobreni od vlade, smejo prihajati na Poljsko.

Razne drobne novice iz Clevelanda in iz okolice

Ponovno v bolnišnico. — Joseph Lekan iz 3568 E. 81. St., se je moral ponovno podati v St. Alexis bolnišnici zaradi operacije na nogah. Nahaja se v sobi št. 110, kjer ga prijatelji lahko obiščejo. — Louis Gliha iz 9105 Union Ave. se je moral tudi podati nazaj v Charity bolnišnico za nadaljno zdravljenje. Obiski so dovoljeni.

Na bolniški postelji. — Joseph Lekan, gl. odbornik SDZ in dolgoletni predsednik SND na 80. cesti, se nahaja že dlje časa doma na bolniški postelji. Prijatelji naj ga obiščejo ob priliki.

Pismo ima pri nas. — Pri nas ima pismo Frank Šavel, ki je nekod živel na Deise Ave. v Clevelandu.

V Kalifornijo. — Mrs. Blaž Hae iz 1153 Norwood Rd. odpotuje jutri v Rosco, Kalifornijo, k svoji omožni hčeri. Tam bo ostala več mesecev. Želimo ji srečno potovanje in prav prijetno bivanje v lepi Kaliforniji.

Pobiranje asesment. — Tajnica društva sv. Marije Magd. 182 KSKJ bo pobirala nočoj od 6 do 7 asesment v šoli sv. Vida.

Nadarjeno dekle. — Nancy Knaus, stara 11 let, hčerka Mr. in Mrs. Victor Knaus, 1052 E. 62. St., je bila ena izmed 6, ki so bili odbrani izmed tisočih otrok v tekmi za najboljše risbe. Tekmo je razpisal časopis Cleveland News. Vsak od zmagovalcev je prejel kot nagrado lep bicikelj. Mladi umetnici čestitamo!

Skupna dr. sv. Vida. — Skupna društva fare sv. Vida imajo sejo jutri večer v šoli sv. Vida. Udeležijo naj se vsi zastopniki in zastopnice.

K molitvi. — Članstvo Collinwood Hive 283 T. M. naj pridejo jutri večer ob 7:30 v Železov pogrebni zavod na 152. cesti, da se poslovi od pokojne sestre Dore Tusin.

Cariska zveza je med Francijo in Italijo zdaj gotova stvar

Rim. — Italijanska vlada je v principu odobrila carinsko zvezo med Francijo in Italijo ter je naročila zunanjemu ministru Sforzi, naj uredi vse potrebno s francosko vlado, da začne zveza posloovati. Francoska vlada je carisko zvezo z Italijo že prej odobrila. Tako ne bodo med Francijo in Italijo nobene carine na meji za blago iz ene države v drugo. Vzelo bo pa najbrže precej časa, da se uredijo vse podrobnosti.

V Rimu pokladajo na to veliko važnost, ker bo to dvignilo trgovske odnose med deželama in tudi tesnejšo politično zvezo.

Uradni krogi tudi upajo, da je to začetek carinskih zvez med vsemi deželami v zapadni Evropi, ki si bodo izmenjevale blago brez vsake carine.

Da je to važno in koristno, pa kaže najbolj to, da so francoski komunisti na vso moč protestirali proti taki zvezi z Italijo.

DAJ BRAT, DAJ SESTRA, SPOMNI SE BEGUNCEV S KAKIM DOLARJEM

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVEC, Editor)
Henderson 6238 Cleveland 3, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA

Za Zed. države \$8.50 na leto; za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.

Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$10.00 na leto. Za pol leta \$6, za 3 mesece \$3.50.

1946	FEBRUARY	1948
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	

SUBSCRIPTION RATES

United States \$8.50 per year;
\$5 for 6 months; \$3 for 3 months.
Canada and all other countries outside United States \$10 per year. \$6 for 6 months, \$3.50 for 3 months.

Entered as second-class matter January 8th, 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83

No. 32 Mon., Feb. 16, 1948

Morda bi nam g. Adamič to pojasnil

I.

Gotovo se bo kdo izmed naših naročnikov in čitateljev spominjal "Večerje v Beli hiši", na katero je Mrs. Roosevelt povabila pisatelja Adamiča, ki je moral poznéje to večerjo drago plačati, ko je moral odšteti Winston Churchill \$20,000, ker je pisal o njem stvari, ki niso odgovarjale resnici. No, pa kakor se dozdeva, kaj je laž in kaj resnica, Adamiču ne dela posebnega "trubelna," kakor boste razvideli iz sledečih vrstic.

Pri jugoslovanskem poslanstvu v Washingtonu je bil svoječasno za načelnika častniške službe Bogdan Radica, znan hrvatski rojak, ki je spisal že več knjig o Jugoslaviji, in Adamičev osebni prijatelj. Bogdan Radica je napisal zdaj v knjižici "Plain Talk" zelo zanimiv članek, ki ga je vredno čitati in ki kaže Adamiča v kaj čudni luči. Radica piše:

"Dne 13. januarja, 1942, malo časa pred tem, ko sta Louis Adamič in njegova žena Stella večerjela v Beli hiši s predsednikom Rooseveltom, Mrs. Roosevelt in Winstonom Churchillom, je v mojem apartmnu v Washingtonu zazvonil telefonski zvonček. Jaz sem bil takrat šef časopisne službe v jugoslovanskem poslanstvu. Na klic telefona je odgovorila moja žena. Na telefonu je bil Louis Adamič, ki je vprašal, če lahko prideta on in njegova žena v najin apartment, kjer bi se preoblekla v večerno obleko. Washington je bil zelo napet in v nobenem hotelu ni bilo prostora. Moja žena mi je takoj odgovorila, naj kar prideta.

Pozno tisti večer, ko so bili razgovori ob večerji še sveži v njegovem spominu, mi je Adamič pripovedoval v podrobnostih, kako je bilo pri večerji. Tako sem bil torej jaz poučen o vsem tem štiri leta prej kot splošna publika ki je zvedela vse to šele iz njegove knjige "Dinner at the White House," katero je izdal leta 1946. V knjigi pravi Adamič, da vsebuje beležke, ki jih je zabeležil takoj po večerji, in misli, ki jih je še pozneje pripisal. Ko sem bral to knjigo, sem videl, da ni v njej govora o mnogih važnih stvareh, ki jih je pripovedoval meni tistega večera po večerji.

Njegovo povabilo v Belo hišo me ni presenetilo. Vedel sem namreč, da se Mrs. Roosevelt zelo zanima za Adamičovo knjigo "Two-Way Passage." V tej knjigi je Adamič predlagal, da bi se ameriški državljani, ki so rojeni v inozemstvu, vrnili v svoje dežele ter tam "ukresali iskro ameriške revolucije." Ideja, da bi Novi svet podal roko Staremu svetu, se mi je zdela dobra ter v soglasju z ameriško humanitarno tradicijo.

Louis Adamič je bil uspešen v Ameriki, zato sem mislil, da bi Jugoslavija pridobila s to idejo. Ako bi se njegov glas slišal o pravem času, bi ta glas morda pomagal prepričati Ameriko, da bi se postavila ob našo stran. Jaz sem bil namreč mnenja, da se mora usoda Jugoslavije izoblikovati v popolnem soglasju med Rusijo in Ameriko; ena bi bila voditeljica Vzhoda, druga Zapada.

Malo pred mrakom sta prišla Adamič in njegova žena v moj dom na zgornji šestnajsti cesti. Oba sta bila zelo razburjena in jaz in moja žena sva delila z njima njuno radost. Takoj sva jima dala na razpolago najino spalnico in kopalnico. Tam sta se preoblekla v svojo večerno obleko, nakar je bilo še mnogo časa za pogovor, ki se je sukal o vojni in o razmerah v Jugoslaviji. Dočim je bila radost Stelle nerezervirana, je bil Adamič bolj resen in rezerviran. Sato sem ju odpeljal s svojim avtomobilom najprej na Union postajo, kjer sta pustila svoje kovčke, od tam pa pred Belo hišo. Ob slovesu mi je obljubil, da mi bo kmalu sporočil, kako je bilo pri večerji.

Pozno tistega večera nama je Adamič zopet telefoniral. Njegov glas se mi je zdel hlasičen. Povedal je, da bo njun vlak odpeljal šele po polnoči ter je vprašal, če lahko spet prideta s Stello k nama, ker imata preveč časa na rokah. Rekel mi je tudi, naj takoj pokličem na svoj dom tudi jugoslovanskega vojaškega atašea, ker hoče obenem tudi z njim govoriti.

Ko sta Adamič in njegova žena zopet prispela, so njune oči sijale. Bila sta pod globokim vtisom večera. Rekla sta, da je bila zlasti Mrs. Roosevelt očarljiva. Tudi predsednik je bil tam. In, ali uganete, kdo še je bil pri večerji? Midva z ženo sva ugibala, toda uganila nisva. Končno sta povedala, da je bil navzoč tudi Winston Churchill, kar nam je zelo presenetilo. Vsakdo v Washingtonu je namreč mislil, da je Churchill že pred dnevi odpotoval nazaj v Anglijo. Stella je bila tako razburjena, da ni mogla tam skoraj nič jesti, zato ji je moja žena očvrkla par jajec in ji oprala kruh.

Nato pa je Adamič povedal meni in vojaškemu atašeu stvar, ki smo jo vsi smatrali za skrajno važno. Dejal je, da je urgiral predsednika in angleškega premierja, naj, kakor hitro je mogoče, pošljeta pomoč Mihajloviču, ki vodi samostan v jugoslovanskih gorah proti nacistom, brez po-

moči od strani zaveznikov in kompromitiran od nekaterih Jugoslovancev v zamejstvu, ki hočejo izrabiti Mihajloviča za svojo reakcionarno politiko. Adamič je menil, da je treba nemudoma poslati v Mihajlovičev glavni stan zavezniško osobe, ki naj mu bo v instrukcijo in pomoč!

(Dalje prihodnjič).

BESEDA IZ NARODA

Hubbardske novice

Madison, Ohio. — Svoboda je res huda reč če je ni, pogrešam jo tudi jaz, ampak pomagati si ne morem. Plesati moram, kakor mi drugi gojedo, sicer res ni kake posebne godbe, ampak usodi se moram ukloniti, ker pač ni druge pomoči zame in le smrt me bo rešila tega zemeljskega zla.

Nikamor ne morem od doma, moja najdaljša vožnja je do našega Madisona, ker nimam več šoferja, da bi me vozil okrog, kot bi jaz želel. Kakor je bilo to prva leta, ko sem se naselil na ta lepi Hubbard. Moje lepe sanje iz prejšnjih let so se mi razkadle v zrak. Sanjal sem namreč, da si bom dobro opomogel do časa, ko bom začel lesti v častiljiva leta in da bom imel svojega šoferja, ki me bo vozil iz kraja v kraj kamor si bom želel. Sedaj pa sem prišel do prepričanja, da so vse te lepe moje sanje splavale po vodi.

O, kolikrat si želim znajti se tam doli na St. Clair Ave. med tako prijaznimi Clevelandčani in malo pokramljati z njimi in sveda tudi malo se nasloniti na baro tam v narodnem hramu in se kaj pogovoriti s prijaznim kelnarjem Hrovatovim Lojzeto in sveda bi rad obiskal tudi našega prijaznega Lojzeta Flajšmana, pri katerem se vedno rad ustavim, kadar se znajdem na St. Clairju. Tako pa sedaj živim kot v premanstvu in pozabljen od vsega sveta. Moji šoferji so me zapustili in šli vsak svojo pot.

V starem kraju so rekli, da ko otroci komaj odrastejo, pa že gredo vsak svojo pot in tukaj pa ni prav nič boljše, saj nimam nikogar da bi mu grunt čez dal. Pa kaj samo grunt, ampak velikanski stroški, ki so se mi nakupili na rame. Te bi se posebno rad oddal predno bi šel grunt kakom žvižgat. Saj če bi se bil jaz tega dela priučil na farmah, pa bi bilo danes vse drugače, bi plunil v roke in prijel za delo, kot so to storili drugi in so sedaj na konju. Kar Kerinovega Martina pogledajte kako lepo napreduje, saj ima že celo svojo zastopnico na banki v Madisonu, kjer ga zastopa njegova prijazna hčerka, ki je tam v službi. Kadar se z Martinom srečava pri cerkvi v Madisonu, pa me vselej povabi, da bi prišel kaj na obisk in da tudi "stinži" ne bo, če ga obiščem. Pa kaj hočem, ko pa ne vozim dlje kot do Madisona.

Tako sem popolnoma osamljen in edino upanje in željo imam, da se enkrat snidem z mojimi številnimi prijatelji tam nad zvezdami. Dokler sem se še kaj zanašal na tisti mogočni vogal na St. Clairju, sem bil še nekam pomirljiv in je bilo kar fletno. Odkar sem pa vse upanje na tisto zgubil, pa je edina pomoč, da se me usmili Vsemogočni in me vzame k sebi.

Tudi precej mizro je sedaj pri nas na Hubbardu, ker smo blizu jezera pače toplomer včasih do 18 stopinj pod ničlo. Torej je pri nas mizejšje kot pa v Clevelandu. Tukaj povečini kurimo olje in zato tudi malo bolj zmrzujemo, ker pri nas je zrak tako svež, da kar škriplje. Tudi putke prezeba in kar na eni nogi stoji, da si drugo lahko grejejo pod perutni. Zato pa tudi jajec ni dosti in namesto, da bi veselo prepevale, po dva, po dva bo mo znesle, pa si krempeljčke grejejo.

Moj sosed John se pa jako

kontena. Putke so mu po daljšem odmoru zopet prišle pridno nest, par pujskov je v klobase in plečeta spravil in se ima kar dobro in ne tarra kot jaz. Saj pa tudi vzoka nima za jamranje. V poletnem času pridno dela, ker se je delu privadil. Saj pravijo, da brez dela ni jela. In tega gesla se naš John prav dobro drži, zato mu je pa dobro in tudi pameti ima več. Stisne ga dovolj za domačo uporabo, a naše se pa po drugih grlih pretaka. Se reče, saj John ni ravno "stinži," tega ne smem reči. Za vse bolj pomembne praznike na obdaru s tisto dobro kapljico, kot se to spodobi dobremu sosedu. Mu bo že Bog povrnil, če ne drugače, pa s tem, da mu bo trta dobri obrodila. Vidite, tako zdihujem dan na dan in to vzdihovanje pa s kavo zalivam, ker to je še moj edini "trošt." Pozdravljeni.

Frank Leskovec.

Razno iz Sheboygana

Sheboygan, Wis. — Moram se malo oglasti, da ne beste mislili, da smo v Sheboyganu vsi zapali, čeprav je dopisovalec bolan, ker je padel na ledu in se sedaj zdravi v bolnišnici.

Kar se tiče našega društvenega polju, tukaj prav dobro napredujemo in še posebno pa naše cerkveno društvo Najsv. Imena, kar sem sam videl 8. februarja, kar sem tudi jaz član tega društva in prav tako tudi drugim priporočam, da bi postali člani, kajti to društvo nam bo stal ob strani ob naši zadnji uri. Pomagam pa nam to društvo tudi v tem, da ne zaidemo na kriva pota, ki jih je tudi v Sheboyganu veliko.

Smo pač že v postnem času, to je v času pokore. Zato bodo v mariskaterem kraju imeli tudi misijon ali duhovne vaje, da bodo tako ljudje imeli priliko delati pokoro in prosti Boga odpuščanja za vse zla. V ta namen so tudi naš g. župnik Rev. Louis Kören vse tako uredili, da bomo tudi Sheboygančani imeli priliko priti vsi skupaj in v času misijona opraviti svoje versko dolžnost, ko nas bo dvakrat na dan klical misijonski zvon. Ob tej priliki bosta na razpolago dva duhovna gospoda Rev. Stefan Savinšek in če se ne motim bo tukaj tudi Rev. Mirko Godina iz Carey, Ohio. Tako bo dana prilika vsem, tudi tistim, ki so se pozabili na svoje verske dolžnosti, pa se bodo lahko sedaj vrnili v cerkev in storili svojo dolžnost. Dal Bog, da bi se vsi spokorili in da bi bilo vsem in vse odpuščeno. Saj tako želita tudi oba misijonarja, ki sta prišla iz starega kraja iz zelene štajerske.

Dalje sporočam vsem tistim, ki ste bili lansko leto prizade, ti niste bili dobili žefronovega semena, da sem ga letos zopet nekaj pridelal in da vam bom lahko z njim postregel. Stane samo 35 centov s poštnino vred. In tudi prežuljiko imam, ki tako lepo diši in se posebno če jo malo podražim. Če kdo ne verjame, pa naj kar sam poskusi.

Ženske so me tudi vprašale, kako se mora žefran sejati. Torej takole: najprej naredite do en palec (colo) globok grabenček ter vanj položite seme in sicer spet od 10 do 11 palcev (col) eno od drugega, kajti če ga deneta prenačasto, ne bo lepo uspeval. Žefrana tudi ne smete presajati, ampak morate rasti tam, kjer ga usete in sveda na dobri zemlji, potem

vam bo naredil lepo cvetje, ker le cvetje je za rabo in ne zrna. Ko cvetje že precej potemni, da se že misli sušiti, tedaj ga je treba obrati in posušiti. Obrati pa ga morate zjutraj, ko je še uvelo in se ne drobi. Sveda žefran ima tudi to čednost, da je rad v dobri in lepi zemlji in zato ga nikar ne pustite v plevelu, ampak ga večkrat oplevite in zemljo krog njega zrahljajte. Ko pa enkrat cvetje porbere, pa pustite, da glavice dozore, da boste tako lahko imeli prihodnje leto domače seme, katerega shranite v stekleni posodi, da ne more kaka žival ali mrčes do njega.

Vsem tistim pa, ki mislite naročiti žefran, pa še posebej naročam in vas prosim, da naredite različne naslove, da jih bom lako bral in pišite mi slovensko in ne z angleškimi črkami, ker jaz ne znam angleškega in moram drugim nositi naslove pisat. Da bi se pa se daj učil, se pa ne izplača, ker sem že 72 let star. Če ne boste poslali različnega naslova, kar sami sebi pripišite, če ne boste dobili semena.

Bog daj vsem Slovincem še nekaj let živeti, komunizmu pa smrt na veke. (Misijon bo od 21. do 28. februarja.)

John Kocjan,
1013 Indiana Ave.,
Sheboygan, Wis.

Obramba zoper nalezljive bolezni

Vselej, kadar kdo zbolí ali umrje za nalezljivo boleznijo, se mora to takoj naznaniti pristojnemu občinskemu uradu. Naznajat se morajo to-le bolezni: škrlatinka, davica, tifus, epidemnični otrp tilnika (meningitis), otročniška vročica, pegavica, kuga, kuga, typhus recurrens, gobavost, trahom, vranični prasad, rumena mrzlica, srkavost, pasja steklina in vsaka poškodba, ki jo povzroči stekla ali pa stekline sumljiva žival. Važno pri naznanjanju nalezljivih bolezni je to, da se javi takoj prvi primer; zakaj le tako se da bolezni zadušiti že v kali.

Pri vsaki nalezljivi bolezni se mora bolnik nemudoma pravilno izolirati. Najbolje ga je takoj prepeljati v izolirno bolnico. Prepeljati bolnika, ki je obolel za nalezljivo boleznijo, po železnici ni dovoljeno, ker bi se na ta način bolezen samozanesla na sopotnika. Po cesti z vozom pa je dovoljeno prepeljati bolnike samo, če ni treba, da bi se spetoma voz kje ustavil. Voz in osebe, ki so imele opravila s prepeljavo, je treba takoj razkužiti. V domači hiši pa se mora bolnik izolirati tako, da leži popolnoma sam zase v sobi, v katero nima nihče dohoda, katere ne služi za prehod drugim stanovalcem in ni v zvezi s stanovanjem.

Če se posebno nevarne epidemije zelo razširjajo in se je bati, da bi se bolezni ne razširila, oziroma ne prenesla po šolski mladini, se šola dotičnega kraja zapre. Šolski otroci iz okuženih hiš pa sploh ne smejo hoditi v šolo, dokler bolezni v tej hiši ne preneha, dokler ni hiša desinficirana in dokler ni razkužitvi ne poteče še inkubacijska (razvojna) doba dotične bolezni.

Ako je izvor bolezni voda, se morajo dotični izviri zapreti za toliko časa, dokler nevarnost okužitve ne poneha. Pri razširjenih epidemijah se lahko tudi zapro javna kopališča, pralnice in stranišča.

Iz okuženih hiš se ne smejo prodajati živila, ako je nevarnost, da bi se po teh živilih ne prenesla bolezen v druge kraje.

V hišah, kjer je kdo umrl za nalezljivo boleznijo, se ne smejo prirejati sedmine in druge mrliške slovesnosti.

Trupla onih, ki so umrli za nalezljivo boleznijo, se morajo

NAŠA MICKA IMA TUD BESEDO

Joj, saj so me ženske kar obsule, ko so zagledale mojo kolono.

takoj prenesti v mrtvašnico. Pogreba onih, ki so umrli za zelo infektivno boleznijo, se razen svojcev ne sme udeležiti nihče.

Če prenašajo bolezen podgan, miši in drugi mrčes, se odredi, da se morajo te živali pokončati.

Če se pojavi zelo nalezljiva bolezen, oblastva lahko za okužene kraje prepovedo vse sejme, veselice, shode itd.

Bacilonozi različnih nalezljivih bolezni se morajo vedno izolirati in nadzirati. Istotako je treba nadzirati vse osebe, ki so sumljive, da bi prenesle nalezljivo bolezen.

Ako je nevarnost, da se ne razširi, bolezen z obrtnimi napravami, je mogoče te naprave za dobo bolezni zapreti ali pa deloma omejiti njih obrat.

Hiše, v katerih so zelo infektivne bolezni, se morajo vselej na vidnem mestu označiti za take.

Ako se pojavi v hiši nalezljiva bolezen, se morajo bolnikovi stanovalci, po potrebi tudi vsi stanovalci dotične hiše, konumaciirati. Nihče ne sme iz hiše in tudi nihče ne sme v tako hišo brez oblastvene dovolitve.

Če nastopijo pegavica, kuga, kolera in kuga, se pa lahko odrede še bolj dalekosežne omejitve prometa za dotične občine kakor tudi za blagovni promet.

Da preprečimo razširjanje nalezljivih bolezni, imamo za nekatere izmed njih preventivne pomočke specifične narave, n. pr. cepljenje zoper kuge, ki je pri po nekod obvezno, nadeje vzbujanje serumov zoper difterijo, kolero, kugo, zdravljenje zoper pasjo steklino itd.

Kadar razsajajo nalezljive bolezni, osobito take, ki se prenašajo z jedili, naj pijo ljudje prekuhan vodo in naj uživajo samo prekuhana jedila.

Največjega pomena za zatiranje nalezljivih bolezni pa je pravilno razkuževanje. Razkuževati se morajo vsi bolnikovi odpadki, vsi predmeti, s katerimi je prišel bolnik v dotiko, in vse one stvari, o katerih sumimo, da bi utegnile prenesti bolezen. Razkuževanje se lahko izvršuje: 1. mehanično; 2. fizikalno in 3. kemijsko.

Mehanično razkužujemo največ tako, da se umivamo z vodo in milom; da drgnemo stene in tapete s kruhom; da drgnemo preproge, mobilije s kislim zeljem; da pridno pometamo itd. — izkratka, da odpravljamo preveliko nesnago.

Fizikalno razkužujemo zlasti z vročino. Vse predmete, ki niso nič ali pa malo vredni, je najboljšje sežigati. Droga vrsta razkuževanja z vročino je vroči suhi zrak. Najpreprostejši tak aparat je dobro za kurjena krušna peč. Sveda pa ne sme biti vročina v peči toliko, da bi se predmeti sežgali. Po dnu peči naj se za polaganje predmetov polože deske. Ker taka vročina lahko škoduje vsem stvarjem, ki so narajene iz rastlinskih ali pa živalskih snovi, uničujemo s suho vročino ponajveč mrčes, uši, stenice itd.

Predmete, ki jim ne škoduje kuhanje, je najbolje izkuhati, ker pri tem že najodpornjeje

(Dalje na 3. strani)

no. Najbolj povšeč jim je bil moj slannik, ki sem si ga kupila za veliko noč. Vsaka hoče vedeti, kje sem ga kupila in za koliko sem morala njega pretentati, da mi je odprl možnjo. Posebno feder za slannikom jim je všeč. Ena je rekla, da bi ga ona obrnila naprej, da bi vedno lahko pazila nanj.

Ja, je zares najnovejša mode. Tisti svitki, ki smo jih dozdaj tlačile na glavo, so že opleli. Jaz sem iz povsem zanesljivih virov zvedela, da bo spomladanska moda v fedrih. Večjega ki bo imela, bolj se bo postavila. Najlože bo za farmarce, ki si bodo lahko zatlačile za slannik kar elega petelina, ki jih imajo doma na izbiru.

Vidite, dekliti, kam to pride. Včasih je bila pa taka gonja proti fedrom, ali pušcem. Nikoli ne bom pozabila dogodka, ki sem mu bila za pričo. Čakajte, vam bom povedala, če imate ravno čas par minut. Privijte gas na peči, da se kaj ne pripali ta čas, da ne bo spet on razsajal: je že spet vse prisojeno! Si že spet vse popoldne brlela v tisto kolono in si. Vi mu pa recite: če ni zate, pa si preberi, zmene, kdo te pa drži nazaj!

Kaj vem, koliko let je od tega, kar je bil na St. Clair Ave. blizu 55. ceste šou. Reklamo smo "čik šou." Vsak nikelj, ki sem ga dobila, sem naglo nesla tje. Majekina sem bila še takrat in sem najraje zijala kakšne zaljubljenosti stvari. Včasih bi bila kate-remu kar oči izpraskala, če sem videla, da hodi za drugo, a njegovi pa od žalosti poka srce. Vso noč nisem potem spala in premišljevala, če ga je nazadnje vendar dobila, ali ga ni.

Tisti kino je bil majhen in pol jih je sedelo, pol pa stalo. Tudi dedci so radi prišli zijat pikčre, kakopak. Tako sem nekoč stala tam za klopni, pred menoj je bilo nekaj moških, pred njimi pa par deklet. Ena izmed deklet je imela strašno velik feder za klobukom. Pa ni mogla biti pri miru. Enkrat se je nagnila k prijateljici na levo, da ji je kaj pošepetala, enkrat pa k oni na desno. In kakor je ona migala z glavom sem in tje, tako je migal feder na njenem klobuku, to se zastopi. In tisti dolgi feder je v nomen bingljaj pred očmi moške-mu, ki je stal za njo. Če se je ona sklonila na levo, se je on na desno, da je mogel videti sliko. Če je obrnila glavo na desno, se je moral on naglo skloniti na levo. Tako sta migala z glavama sem in tje, da je bilo kar fletno videti. Meni se je tisto še bolj dopadlo, kot pa sama slika. Pa ni ta lepa igra trajala dolgo. Prvi se je naveličal moški. Saj veste, kakšni so dedci. Če ne gre vse po njih volji, je takoj ogenj v strehi.

Tak nepočasne je bil tudi tisti moški, ki si je menda mislil, da je dovolj tega špasa. Pa je pograbil z obema rokama tisti feder na dekletovem klobuku, ga strgal s klobuka in razcefral na drobne kosčke, pa vrzel ob tla. Pa ni pri tem nobene besede rekel, niti tiste ne, ki jo moški takoj radi spregovorijo, če jim je kaj napek. Meni se ne spodobi, da bi jo rekla.

Aha, sem si mislila vsa srečna, da bo zdajle domača zabava, dekliti, ki je bil ob feder, se bo obrnil nazaj in skočil moškemu v friz. Jaz bi mu že. Ampak tisto dekle se pa niti obrnilo ni nazaj. Obstala je kot Lotova boljša polovica, ki jo je zmotil firbec, da je morala pogledati nazaj, strama. Kaj vem, morda si je kaj mislila pri sebi, ampak rekla ni pa nič. Poslej je bila tako zaverovana s sliko, da ni niti glave premaknila. Moški je potem tudi lahko gledal, kako so se bigecali v pikčeru.

Torej le kupite si slannike s fedrom, ampak za božjo voljo, nikar ne drezajte moškimi z njimi v nos.

Beg iz žrela smrti

V. 2.

"Zdaj nam gre za glavo. Lepa je narava, a poprej je moja glava. Glejmo in Boga in Mater božjo prosimo, da bi prav hodili. Svoje težave pa darujmo Bogu v čast in v pokoro za naše grehe. Bog ve, kaj nas še čaka. Samo Bog nam lahko pomaga," je razlagal Janez.

Posedli so po robu polja nad vasjo. Nekje je moralo biti pokopano že sene, kajti od nekod je čudovito zapeljivo dišalo po senu iz bogate cvetlične trave.

Sedeli so nekaj časa molče, zagrnjeni v topli, rahli, pepelnato sivi plašč teme. Mišice so jim potrepetavale, na čelu so se jim lepili potni lasje. Premočene srajce so se jim oprijemale hrbtov in po nogah so bili skoraj do pasu mokri. Če so izgrešili pot, so jo mahnil kar povprek čez travnik, tudi čez celo setev.

"Proti jutru gre," je pripomnil Vinko.

"Dobro bi bilo vedeti, kje smo in kako daleč je še do Savinjske doline," je omenil Janez.

"Pa se dvignimo. Počivali in spali bomo lahko podnevi, ko ne bo varno potovati. Noč moramo izkoristiti."

"Vse v imenu božjem! Tako me je učila moja mati."

Vstali so in se odpravili do prve kočice.

Mesec, ki je pozno, nekako pred polnočjo pripeljal na nebo, kakor srebrna posrva, je padel nizko nad goro Mrzlico. Tema je bila srebrenkasta, prozorna, kakor tančica iz najtanjše svile. Bele stene koč so se svetlikale kakor trhel les.

Nekje daleč v dolini za grčem je zapel prvi petelin.

Ubežniki so se ustavili v senici oreha na vogalu hiše.

Janez je stopil k oknu in narahlo potrkal. Prvič, drugič, tretjič. Končno se je oglašil slaboten moški glas:

"Kdo pa trka na okno zdaj ob tej uri?"

"Jaz, človek, ki je ubežal partizanom!" se je ojunčel Janez. "Za pot bi rad vedel do Savinjske doline, kako je še daleč do Trbovlja in če so mostovi čez Savinjo zastraženi, da bom vedel prav in varno potovati."

Postelja je zaškripala, možiček, tako je bilo sklepati iz njegovega glasu, je bos pritapljal do okna.

"Kaj si me vprašal? Povej še enkrat, nisem dooro razumel vprašanja."

Glas mu je piskal v grlu. Poznalo se mu je, da ima nadihu in da težko diha.

Janez je ponovil svoje vprašanje.

"Seveda, seveda — mostovi so zastraženi! Po cesti ni varno potovati. Če hočete vedeti, kje ste, vam povem, da imate še 3 km do Žalca. Tamkaj pa je polno partizanov, zato se ognite kraja. Po hribih med Savinjsko dolino in Trbovljami pa je neki polno Ustašev, zato si ne upajo partizani gori. Tam gori boste varni!"

"Kaj pa kruha — imate kaj?"

"Ne, ga pa nimam. Bog pomagaj, ne morem ti ustreči!"

"Pa lahko noč in Bog plačaj!"

"Saj bo že jutro menda," je pripomnil možiček in se vračal na posteljo.

Prekobilili so grč in se na nasprotni strani v rebri ustavili tako, da so žalec videli do li pod sabo. Poiskali so si prostor pod košatim borom, kjer ni bilo rose ter so strmeli v mlado, porajajočo se jutro, ki se je iz rožnate pernice na iztoku dvigalo in sezalo z zlatimi rokami proti zapadu. Danica se je nagibala vedno nižje in se utapljala v bleščobi vzhajajočega sonca. Zdelo se je, kakor da se široko na stečaj odpirajo tam daleč v vesoljstvu nebeska vrata in da prihaja skoz nje v veličastju svetlobe kralj dneva z neizrekljivim božanskim bleškom. Zadnji krajec je visel nizko nad dvodelno grbo gore kakor srebrn uhan. Petelin so peli in nad zelenim poljem se je pod jasno nebo vrtal škrlatni črni opreščujoči hvalnico novemu dnevu in delu.

Janez, Vinko, France in Tone so strmeli v lepoto julijskega jutra. Nič jim ni bilo do spanja. Mislili so na to, kako bi prišli čez Savinjo in nato na drugi breg proti Mrzlici in Trbovljem.

Zaradi utrujenosti, lakote in nespečnosti jih je mrazilo. Čakali so, da jih je ogrelo jutranje sonce, nato so pospali. Pred večerom so si v gozdu poiskali od okleškov kole, kako bi s pomočjo njih prebrčili Savinjo. Počasi in oprežno so skozi mrak potovali med njivami in iskali, kod je najbolj plitva Savinja, da bi jo mogli prebrčati. Ob obrežju so hodili sem in tja in poizkušali prebrčati deroči tok, toda vselej so se morali vrniti. Čeprav so se slekli skoraj do golega ter so obleko povezali v cule in obesili na drogove.

"Čutim, da zaradi pomanjkanja hrane nam primanjkuje moči. Saj se kar zapletam," je pripomnil Janez, ko se je oblačil na bregu. "Treba poiskati kak drug prehod," je rekel Vinko.

"Ampak kakšnega?" je rekel Tone.

"Varnega na vsak način, da bomo živi in prosti prišli na drugo plat," je dejal Janez.

"Zdaj pa svetuj, kako in pa kje?"

"Kdor išče, ta najde, pravi pregovor. Iščimo in preizkušajmo. To je zdaj naša dolžnost. Če si sami ne bomo pomagali, nam drugi tudi ne bo."

"Pomagaj si sam in Bog ti bo pomagal! To mora biti naše geslo," je osrčeval Vinko.

Zavili so ob Savinji proti zapadu.

Pred njimi se je pokazal beli pas ceste; most, ki se je bočil čez Savinjo, ki je bil ves zagrajen z boječimi žico.

"Gotovo je stražar tam," je šepnil Janez. "Kako, da ne opazi nas prej? Bodo predvidni, da bomo tako prekorčali most, da nas stražar ne bo mogel opaziti, če tudi se je potuhnil."

"Jaz ne vidim ničesar," je povedal France.

"Ali je mogoče? Saj ne morem verjeti! Tako se sliši kakor čudež!" je vzkliznil Janez.

Vinko je dal znamenje z roko, naj zaradi varnosti molči.

Vsi trije so se po kolenih plazili do mostu in opazili, da na njem ni stražarja.

(Dolje prihodnjič)

1943	FEB.	1943
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30

KOLEDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV.

APRIL

2. — Veterani 2. svetovne vojne ples v SND na St. Clair Ave.

3. — Društvo Martha Washington št. 38 SDZ priredi plesno veselico v SND na St. Clair Ave.

4. — Prvi koncert pevskega zbora "Triglav" v domu zapadnih Slovencev na 6818 Denison Ave.

9. — Mladinska liga SDZ ples v SND na St. Clair Ave.

9. — "Golden Gophers" pomladanska plesna veselica v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

11. — Glasbena Matica koncert v avditoriju SND na St. Clair Ave.

10. — Društvo sv. Vida št. 25 KSKJ Boosterski ples v SND na St. Clair Ave. Začetek ob 8. zvečer.

17. — Društvo sv. Ane št. 4 SDZ priredi plesno veselico v avditoriju Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave.

MAJ

1. — Društvo Srca Marije priredi ples v SND na St. Clair Ave.

2. — Monte Carlo priredi Dr. Sv. Imena v dvorani cerkve sv. Vida.

8. — Društvo Clevelandski

Slovenci št. 14 SDZ ples v SND na St. Clair Ave.

9. — Podružnica št. 32 SZZ priredi plesno veselico v Slovenskem društvu na Recher Ave.

9. — Proslava desetletnice Slovenske moške zveze v avditoriju SND na St. Clair Ave.

15. — Društvo Jutrarnja zvezda št. 137 ABZ ples v SND na St. Clair Ave.

16. — Slovenska dobrodelna zveza "Varietni program" v avditoriju SND, na St. Clair Ave.

22. — Društvo Napredni Slovenci št. 5 SDZ ples v avditoriju SND na St. Clair Ave.

AUGUST

22. — Prireditve skupnih obhajalnih podružnic Slovenske ženske zveze v SDD na Recher Ave.

Moka ga je umorila

Jakob: Človek ne umre le vsled alkohola in nikotina in raznih drugih strupov. Tudi moka je zelo nevarna. Moj svak Janez je naglo vsled nje umrl.

Peter: To je bedarija! Zaradi moke?

Jakob: In vendar je res. Dva centa težka vreča mu je padla na glavo.

Pomagajte Ameriki, kupujte Victory bonde in znamke.

SERIOUS JOB

"This is one shortage we can do something about," says Josephine Herbst, author of "Somewhere the Tempest Fell," in her Bucks County, Pa., farm. Miss Herbst conscientiously saves every drop of used cooking fat because she knows that kitchen grease, turned over to the meat dealer, helps relieve world shortages of fats and oils.

"Zdaj naj pa le sneži," je rekla filmska igralka Joan Lorring, ko je stopila pred hišna vrata v studijski snežni vihar. Zdaj več ne uporabljajo v filmski industriji "corn flakes" za umetni sneg, ampak so postali bolj realistični ter uporabljajo tako zvani "Foamite" skozi pihala. Foamite so uporabljali tekom vojne za gašenje požarov. S tem do prihranjenih mnogo žitnih hranil za uporabo kot živil.

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Dolje preko Trsta)

(Nadaljevanje s 1. strani)

kar se proda v tujino in dobi za to tuj denar ali tuje blago. Tako so po komunističnem listu ljudje sami krivi, da nimajo čevljev. Ljudje seveda tega ne verjamejo in dolže oblasti, da so one napravile zmedo, ker ne znajo gospodariti in se vseeno v vsako reč vtikajo.

AGITACIJA ZA SVINJSKE KOŽE. — O svinjskih kožah se piše v komunističnih listih v teh zimskih mesecih malo manj kot o Titu. Aktiviste (vpisane komuniste) naganjajo, da morajo nadzirati kmetje, ali kdo ne zavrže kake kože, namesto, da bi jo prodal državi. Krajevni komunisti so odgovorni, da bodo res oddane vse kože.

V VOJVODINI, to je v nekdanji južni Ogrski (Banat, Bačka, Baranja), zakoljejo baje vsako leto okrog pol milijona ptičjih prašičev. Tudi tam kože večinoma uničijo. Komunistični listi pišejo, da nastaja tako še ena škoda. Ščetin za ščetke ali krtače manjka. Letos pravijo, da bo mladina nadzorovala stare, da ne zavržejo kož in ščetin. Za vse se mora brigati ta uboga komunistična država. Včasih so se ljudje kar sami.

ODKUP VOLNE tudi ni kaj prida. Komunistični listi tožijo, da se odkup volne ni obnesel. Niti polovice tega niso dobili, kot je bilo na papirju zračunano. Premalo beričev imajo, da bi vsakemu kmetu enega postavili za hrbet.

LESNA INDUSTRIJA IN SUHA ROBA. — Bolje se razvija lesna industrija, čeprav še ni mogla doseči tega viška, ki ga je imela pred vojno. Velike žage so popravljene, toda izvoz se ni še prav razvil. Za les je dobila "stara" Jugoslavija mnogo tujega denarja, da je mogla kupiti druge potrebščine v tujini.

Suha roba v ribniški dolini še vedno prospera. Ljudje potrebujejo lesenih izdelkov in je dela dovolj. Pritožujejo se v listih izdelovalci, da ne dobe iz državnih gozdov dovolj in pravega lesa. Tudi v tujino se prodaja nekaj suhe robe.

MESNA INDUSTRIJA. — Govorili smo o prašičih v Vojvodini. V središču te bogate pokrajine grade sedaj v Subotici veliko tovarno za predelavo mesa. Vsa zgradba in oprava bo stala baje 100 milijonov dinarjev.

ZLATO. — Predvojna Jugoslavija je pridobivala nekaj zlata kot stranski produkt pri rudnikih bakra. Sedaj skušajo povečati pridobivanje zlata. Tako beremo, da hočejo v Makedoniji obnoviti pridobivanje zlata iz rečnega peska v Neresnici pri Kučevu.

ZADAR je mesto v Dalmaciji, ki je bilo pred prvo svetovno

vojno glavno mesto Dalmacije. Po prvi svetovni vojni je mesto dobila Italija. (Italijansko se imenuje Zara). Med to vojno in še po vojni je mesto močno trpevalo. Velik del prebivalstva je ali pobit ali pa se je izselil v Italijo. Sedaj skušajo Jugoslavlani mesto in njegovo delavnost poziviti. Prvo je, da so zgradili tam novo tovarno za konzerviranje sardin. Zaposlenih bo menda 500 ljudi.

HVAR je znan otok ob dalmatinski obali. Radi svoje južne lege je bil znano morsko letovišče. Mesto Hvar je staro srednjeveško mesto in je v njem še marsikaj ohranjenega iz starih časov. V tem malem mestecu je škofija stara 800 let. V škofiji spadajo otoki Hvar, Brač, Vis in Ščedro. Predno je v dvanajstem stoletju postal Hvar samostojna škofija je pripadal (do leta 1147) k škofiji Split. Te 800 letnice bodo prebivalci obhajali slovesno, kolikor je pač to mogoče v sedanjih časih, ko vlada posebne vrste svoboda v Jugoslaviji.

OBRAMBA ZOPER NALEZ-LJIVE BOLEZNI

(Nadaljevanje s 2. strani)

ši troši poginejo čez nekaj minut.

Za razkuževanje s sopro imamo posebne razkuževalne stroje, ki so taki, da ostanejo na mestu (stabilni), ali pa se lahko preplavljajo tudi drugam (mobilni). Pri teh strojih pa moramo paziti na to, da niso predmeti, ki jih je treba razkužiti, preveč natrpani v stroje, da torej sopro lahko priha do vseh. Razkuževanje v teh strojih traja vselej nekaj ur. Tak razkuževalni stroj za paro improviziramo tako, da izbijemo sodo dno; v sod potem obesimo predmete in tako potem sod povežemo na kotel, ki ga imajo pri vsaki hiši na kmetih, da kuhajo perilo ali pa da kuhajo živež prašičem.

K fizikalnemu razkuževanju spada tudi uničevanje bakterij z intenzivno sončno svetlobo; toda ta način do sedaj še ni v navadi.

Kemijsko razkuževanje se vrši s kemijskimi sestavinami, ki so trdne, tekoče ali pa plinaste.

Trdne kemijske sestavine so: živo apno, klorovo apno, karbolovo apno. Te snovi uporabljamo tako, da z njimi potresamo stranišča, gnojne jame, kanale itd.

Tekoči razkuževalni pomočki so: karbolova kislina, krezol, lizol, solveol itd. Te tekočine razredčene v vodi, in sicer 3% ne raztopine. Nadaljnje razkuževanje je apnenno mleko, ki ga napravimo tako, da pomešamo en del neugašenega apna na štiri dele vode. Tudi vroča raztopina sode — lug — je jako dobro razkuževalo. Nadalje je tako razkuževalo 10% raztopina kalijevega mila, 1% raztopina sublimata, raztopina kalija hipermanganata, alkohol in 40% raztopina formalina. Kemijskim razkuževalnim snovem pristevamo tudi formidehid, ki ga sproti razvijamo s posebnim aparatom. To razkuževanje je pa nekoliko nedostopno, ker razkuži formidehid samo površino, ne prehaja pa v globčino.

Vsaka bolniška soba in vsi predmeti, s katerimi prihaja bolnik v dotiko, se morajo sproti razkužiti; po prestani bolezni pa se mora razkužitev še ponoviti.

Tekoče razkuževanje izvršujemo tako le: Blato, seč izmečke, gnoj itd. dobro premešamo s karbolovo ali lizolovo raztopino ali pa tudi s apnenim mlekom; to zmes pustimo nekaj ur v miru ter jo šele potem vržemo v stranišče. Obveze, papir in manj vredne predmete se žigamo. Vso jedilno posodo in vse orodje je najbolje prekuhati v lugu. Perilo, bodisi ka-

kršnekoli vrste, namočimo v nalašč za to pripravljeno kad, v kateri je 3% karbolova ali lizolova raztopina. Tukaj pustimo te predmete več ur in jih šele potem oddamo perici. V vsaki bolniški sobi mora biti posoda za razkuževalno tekočino, kjer si bolniški strežaj umiva roke. Strežaj mora tudi imeti plašč, ki ga odloži, ko odide iz bolniške sobe.

Obleko razkužujemo s sopro ali pa s formalinom.

Gumijev stvari, usnje in kožuhovino lahko razkužujemo s suho vročino, ako ne presega 95 stopinj. Sicer pa jih lahko drgnemo z razkuževalnimi raztopinami ali jih desinficiramo s formalinom. Posteljno slamo sežigamo; perilo prekuhavamo; žimo, volno, morsko travo razkužujemo v razkuževalnih raztopinah. Lesene predmete in železino dobro izpiramo z razkuževalnimi raztopinami. Ko se bolezen konča, moramo bolnika dobro izkopati in ga preobleči; potem še mora izvršiti končna razkužitev. Pri končni desinfekciji se vse te manipulacije ponove; stene se v novič prebelijo, tla pa z vročo razkuževalno tekočino dobro zdrgnejo in šele potem osnažijo.

Enako snajmo druge stanovaljske prostore in stranišče. V stranišče je treba poleg tega vsak dan vlivati apnenega mleka ali pa druge razkuževalne tekočine. Kovinaste predmete, ki se svetijo, je najbolje izbrisovati s petroljem.

Greznice razkužujemo tako, da vlivamo vanje veliko množino apnene vode ali pa karbolovo raztopino, ki jo dobro premešamo.

Knjige razkužujemo najbolje s formalinom. Smeti je najbolje sežigati; ako ne, pa jih premešamo z razkuževalno raztopino.

Vodnjake razkužujemo tako, da vredimo vanje precejšnjo množino živega apna, ki ga dobro premešamo z vodnjakovo vodo. Potem pustimo to apnenno raztopino dve uri v miru ter šele potem črpamo iz vodnjaka vse to apnenno mleko, dokler ne priteče čisto voda.

DELO DOBIJO

Delo dobi

Zenska za čiščenje ob sredah. Zgledite se v uradu dr. Paul Rutsky, 1847 E. 55. St. HE 6699. (X)

MALI OGLASI

Zelo lepa prilika

Naprodaj je hiša na Tiverton Road, poleg Nottingham Rd., med St. Clair Ave. in Euclid Ave. v Clevelandu, za 1 družino, 3 sobe spodaj, tri spalnice in kopalnica zgorej, klet pod vso hišo, hiša izolirana ter v najboljšem stanju, gretje na plin (blower type) poletna in zimska okna in vrata, awningi, garaža in dovoz cementirana, plinska gorkota v garaži, cena \$15,000. Takojšnja vselitev. Na ogled vsak čas po dogovoru. Lastnica prodaja vsled smrti v družini. Zgledite se osebno pri Leopold Kushlan, 6411 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio. (Mo. Wed. Fri-X)

Ugoden nakup

Naprodaj sta 2 prodajalni, 6 stanovanj in 3 različne hiše; vsaka ima gorkoto zase; lepi dohodki; zares dober kup; nahaja se blizu St. Clair in 55. cesti. Pokličite F. B. Royal Co. MA 5833. —(Feb. 16, 18, 20.)

Iščete stanovanje

Družina 3 oseb bi rada dobila 4 sobe. Kdor ima kaj primerne, naj sporoči na 995 E. 63. St. zadej.

Prijatelj's Pharmacy

SLOVENSKA LEKARNA
Prescriptions — Vitamins
First Aid Supplies

Vogel St. Clair Ave. in E. 68th

DO YOU GET VITAMINS?

Of course you do. Everybody does. Couldn't live if they didn't. The question is, do you get ENOUGH Vitamins? A great many people do not, and as a result, feel below par.

ONE A DAY

MULTIPLE VITAMIN CAPSULES

A single One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsule every day, furnishes the basic daily quantities of the five vitamins whose requirements in human nutrition are known.

Get One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules at your drug store.

WILLIAMS LABORATORIES, INC., New York, N.Y.

ALI STE PREHLAJENI?

Pri nas imamo izborno zdravilo, da vam ustavi kašelj in prehlad. Pridite takoj, ko čutite prehlad.

Mandel Drug

15702 WATERLOO RD.

KAREL MAUSER

Rotija

Povest

Večeri so na planini nekaj posebnega. Kakor da se z večerom dan čisto prelomi, da nima z njim nobene zveze. Človek na večer drugače živi in ima druge misli. Morda za vas to ne drži. Vasko življenje se z večerom nadaljuje, zakaj sto in sto opravkov je še, ki jih je bilo treba čez dan odložiti. Na planini pa z večerom delo preneha, ostane samo še nek sanjski svet, nekakšna pravljica, v katere resničnost veruje otrok in odrasel. Moraš verovati, zakaj človek ne more živeti samo od resničnosti, ki je večkrat tako umazana, da se bojiš pogledati vanjo. Pravljica pobarva vse črno z belo in v mesečini je še tako grda kotaja zlata. Večer je Bog ustvaril zato, da podnevi lahko živimo.

Bog ve, če za kaj drugega. "Ali ti ni hladno?" je prtrgala Marička tišino. Rotija jo je pogledala, kakor da do zdaj niti vedela ni, da sedi bo njej.

"Skoraj mi je. Včer se je že zbudil." In odšli sta proti bajti, dve senci, tesno ena ob drugi. Zvezda je bilo, da so se kar trle.

November je prinesel goste megle in strupeno mrzel dež.

TEKOM ČASA,

ko se zobozdravnik Dr. J. V. Zupnik nahaja na St. Clair Ave. in E. 62 St. je okrog 25 drugih zobozdravnikov v tej naselbini praktikalno in se izselijo, dočim se dr. Zupnik še vedno nahaja na svojem mestu.

Ako vam je nemogoče priti v dotiko z našim zobozdravnikom, vam bo Dr. Zupnik izvršil vsa morebitna popravila na njih delu in ga nadomestil z novim. Vam ni treba imeti določenega dogovora.

Delo izgotovljeno brez odlašanja. Njegov naslov je

DR. J. V. ZUPNIK
6131 ST. CLAIR AVE.
vokal E. 62nd St.; vhod samo na E. 62 St.
Urad je odprt od 9:30 a.j. do 8. v.
Tel.: EN 5013

V BLAG SPOMIN
TRETJE OBLETNICE SMRTI
NEPOZABNE SOPROGE
IN DRAGE MATERE

Mary Pozelnik

ki se je ločila od nas dne
15. februarja 1945

Tri leta je že minilo, odkar si nas zapustila ter počivaš v grobu, toda še vedno živiš v duhu med nami in boš živela v blagem spominu, dokler se tudi mi združimo s Teboj v večnem raju.

Zalujoči ostali:

ANTON POZELNIK, soprog
ANTHONY, sin
ALBINA, hči

Cleveland, O., 16. febr. 1948.

Zdaj naj le začne snežiti. Ko bo Jelovca popolnoma odrezana od sveta, takrat bo Rotiji najlepše.

V RADOVLJICO

Konec novembra se je vreme nenadoma sprevrglo. Nebo je docela posivelo, cele trope vran so se spreletavale naokoli in otožno krakale. Sonce sploh ni prodrla na dan. Smreke so bile negibne kakor mrtvi stržarji.

"Snež bo", je rekla Marička, ko sta stali z Rotijo na pragu. Tudi čuvaj je bil istega mnenja.

Proti večeru je potegnili sapo. Smrekovi vrhovi so se zamajali, čudno otožno vršenje je preplavilo gozd. Kakor da jokajo otroci. Nedanoma pa je veter popustil, nastala je tišina in iz sivine so pričeale naletavati snežinske. Sprva posamezne, redke, potlej gostejše in večje in nazadnje je bil ves zrak poln samega vrtenja. Da si pogledal skozi okno, si bil kar pijan.

Rotija in Marička sta sedeli pri ognju. Marička je ravno odličila odličja in vrgla v lonec razbeljeno zaseko. V bajti je prijetno zadišalo.

Rotija je bila na moč živahna. Kar razživela se je. Žganci so ji šli v tek kakor že zlepa ne.

Koj po večerji sta obe zlezli na pograd. Na ognjišču je ogenj ugašal, nazadnje je skozi pepel sijala le še redka žerjavka.

Zunaj je snežilo neprenehno-

ma. Sicer nista ališali usoda nja snežink, toda po miru, ki je ležal okrog bajte, sta tako sklepali. Jutri bo vse belo. Smreke bodo bele, jasa bo izginila in na strehi bo sneg. Nikjer ne bo poti ne gazi, čez in čez bo sama belina. Ptici se bodo pomaknili v dolino proti hišam, kjer bodo v snegu samo zajčji skoki in stopinje srn, ki jim bo čuvaj pripravil sena.

V bajti je čudovito tiho. Samo budilka tikata na mizi in fosforni kazalci se bleščijo skozi temo.

Marička in Rotija se skušata, katera bolje vidi. Ponavadi se vsaka za nekaj minut zmoti. Od pograda do mize je vendarle precej daleč.

Prva vselej zaspi Marička. Saj lahko, ko nima nobene skrbi. Rotija mora pred spanjem še to in ono premisliti. Največkrat se ji misli ustavijo pri Jerneju in otroku, nikdar pri Tinetu. Za Rotijo Tineta ni več. Tudi v spominu nima več prostora. Le počemu?

Jernej, da, Jernej je vse nekaj drugega. Trezen, pameten in delaven, kakor da misli večno živeti.

Ko bi ne bilo otroka. Z Jernejem bi si upala živeti. Nič bi ji ne bilo hudega. V malih nebesih bi bila. Toda zdaj, ko čaka na otroka, Rotija Jerneju res ne more ustreči. Zadnjič, ko je prinesel jabolka, je videla, kako bi se rad spustil v pogovor in kako čaka, da bi pri-

šla s pravo besedo na dan. Toda zdaj še ne more. Tudi danes ni še čas zato, da bi mogla vse natančno premisliti. Morda pozneje, ko bo že vse v snegu in bo za misli več tišine. Saj Jernej bo gotovo večkrat prišel.

Rotija sama sebi ni verjela, da ima Jerneja tako rada. V začetku res ni mislila velikokrat nanj. Komaj včasih, kadar se je odpravljala na Prtovč po hrano. Zdaj pa, ko je Tine zginil nekam daleč in ga

je njeno srce popolnoma izvržlo, zdaj ji je Jernej vedno bližje. Nič manj kakor včasih Tineta. Kadar pride, ga je vesela. Nedejše v njegovi družini so krajše in še Marički je všeč, da pride. To in ono pove. Zdaj ga najbrž ne bo koj, ko bo veliko snega. Malo se mora ulyč. Do pasu ga ne bo šel gazit. In do pasu ga bo najbrž, če bo kacal vso noč in še jutri.

Rotiji se misli medejo. Nič prav jih ne more več razpostavljati. Kako je prišel Jernej v

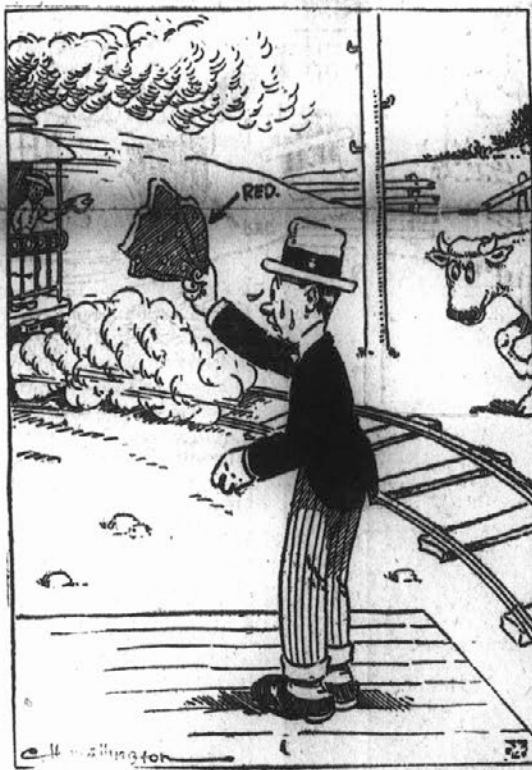
njeno kajžo? Saj hodi po njej kakor gospodar. Seveda, saj ima Rotija na roki zlat, poročni prstan. Kdaj sta se pa vzela? Moj Bog in proti Marjetini volji!

Rotija se obrača na pogradu. Njene sanje so kot živa resnica.

(Dalje prihodnjič)

—Mesto Kurgan ob Tobolu je središče pridelovanja sibirskega surovega masla, ki ima velik pomen na ruskem trgu.

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride

Okraski naproday. — Noseč na glavi več okraskov kot jih ima Carmen Miranda ima ta indijski prodajalec umetnih cvetlic, ki jih prodaja na cestnem vogalu v Jeruzalemu.

1875

1948

Naznanilo in Zahvala

Zalostnega in potrtega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je umrl naš dobri skrbni oče

Joseph Repar

ki je po kratki bolezni ter previden z svetimi zakramenti zaspal v Gospodu dne 13. jan. 1948. Rojen je bil marca 1875 v vasi Kamnik, župnija Preserje pri Ljubljani.

Pogreb dragega pokojnika se je vršil dne 16. januarja 1948 iz pogrebnega zavoda Anton Grdina in Sinovi v cerkev sv. Vida. Po sv. maši zadušnici, katero je daroval č. g. Rev. Francis M. Baraga, ob asistenci č. gg. Rev. Franc Gabrovšek in Rev. Victor N. Tomca, smo ga položili k zemeljskemu počitku na pokopališču sv. Pavla v Euclid, O., poleg njegove pokojne soproge in naše drage matere Marije.

Na prvem mestu se prav iskreno zahvalimo č. g. Rev. Francis M. Baragi, ki je pokojnika prevedel z svetimi zakramenti ter ga povsem pripravil za vstop v srečno večnost. Dalje se zahvalimo Rev. Baragi za slovesno oravljeno sv. mašo zadušnico, za vse opravljene pogrebne molitve in pa za spremstvo na pokopališče, kamor je pokojnika spremlil vse do njegovega groba.

Dalje se zahvalimo č. gg. Rev. Franc Gabrovšku in Rev. Victor N. Tomcu za asistenco pri sveti maši.

Iskrena zahvala vsem številnim sorodnikom, prijateljem in znancem za številne vence, s katerimi so okrasili dragega pokojnika, ko je počival na mrtvaškem odru.

Enako se iskreno zahvalimo vsem številnim, ki so darovali za sv. maše, ki se bodo opravile za mir in pokoj duše pokojnika.

Dalje se zahvalimo vsem onim, ki so dali na razpolago svoje avtomobile na dan pogreba povsem brezplačno.

Naša zahvala društvu Kristusa Kralja št. 226 KSKJ, ter podružnici št. 5 SMZ za vso pomoč in pa ker so člani teh dveh društev nosili krsto pokojnika.

Dalje se zahvalimo vsem, ki so prišli pokojnika kropit ter moliti za mir in pokoj njegove duše.

Dalje hvala vsem onim, ki so se udeležili pogrebne sv. maše ter vsem onim, ki so pokojnika spremlili na njegovi zadnji poti na pokopališče sv. Pavla.

Prav lepo se zahvalimo tudi pogrebniemu zavodu Anton Grdina in Sinovi za tako vzorno vodstvo pogreba ter vso postrežbo in naklonjenost, ki so nam jo izkazali ob izgubi dragega očeta.

Končno se zahvalimo prav vsem, ki so nam na ta ali oni način kaj dobrega storili; zahvala za izraze sožalja in tolažila. Prav vsem še enkrat naš iskreni: Bog plačaj!

Vi pa, dragi oče, počivajte v miru v zemlji ameriški in lahka naj vam bo gruda te nove domovine, katero ste si izbrali in dali ste ji sina, ki je padel v boju za to domovino v zadnji svetovni vojni.

Še bolj goreče pa vam želimo večnega počitka pri ljubemu Bogu, ki vas je poklical k sebi iz te doline solza, naj vas On nagradi za vse vaše delo in trpljenje. Zato ga prosimo in kličemo:

Premnogo trpljenja,
skrbi in nadlog,
v nebesih poplača
naj mili vam Bog.

Vaši žalujoči:

JOSEPH, Jr., sin
MARY poročena GERBETZ, hči
V Clevelandu zapuščata tudi brata MARTINA

Cleveland, Ohio, 16. februarja 1948.